

ת"פ 52385/07/18 - מדינת ישראל נגד גל גמליאל מזרחי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 52385-07-18 מדינת ישראל נ' מזרחי

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: גל גמליאל מזרחי

בשם המאשימה: עו"ד מרינה טוניצקי

בשם הנאשם: עו"ד משה מג'ר

הכרעת דין

כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

במועד הרלוונטי היה הנאשם בעלים של חנות "סיטי מרקט" במרכז קניות בעיר ראשון לציון (להלן בהתאמה: החנות, מרכז הקניות), והמתלונן ד' ט' הועסק כמאבטח במרכז הקניות. ביום 17.12.17 בשעות הצהריים נכנס המתלונן לחנות, רכש בקבוק קולה, ונשאר לשוחח עם הקופאית במקום למשך מספר דקות נוספות [במאמר מוסגר: בסעיפים 1, 2 לפרק העובדות נפלה טעות סופר, משנכתב כי הנאשם נכנס לחנות בעוד שמדובר במתלונן]. הנאשם פנה אל המתלונן ושאל אותו מדוע הוא משוחח עם הקופאית, והמתלונן הגיב באומרו "מה אכפת לך?" על רקע דין ודברים נוסף בין השניים התנפל הנאשם על המתלונן, הפילו בידיו לרצפה וכשרכן מעליו הכה את המתלונן בשתי מכות אגרוף בצלעותיו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלונן חבלה של ממש בדמות טראומה לבית החזה עם

מענה לכתב האישום

2. ביום 14.1.19 השיב הנאשם לכתב האישום. לדבריו, המתלונן איים עליו בחנות במילים "אני אזיין אותך" ובעקבות זאת התקרב למתלונן וביקש להוציאו מהמקום. לטענתו, לא מדובר בפעם הראשונה בה המתלונן הפריע לשגרת העבודה בחנות, ובעבר ביקש ממנו שלא לשוחח עם הקופאיות, אך המתלונן התעלם מבקשתו, והתנהל באופן מאיים ופוגעני. בזמן שהתקרב אל המתלונן נתקלו השניים זה בזה, נפלו ארצה, התעשתו, קמו ועזבו את המקום. הנאשם כבר גם בחבלה שנטען כי נגרמה למתלונן.

ראיות הצדדים

3. למאשימה העידו המתלונן, סמנכ"ל חברת האבטחה בה הועסק המתלונן וכן שוטרים שביצעו פעולות חקירה. כן הוגשו מזכרים, תעודות רפואיות של המתלונן, חקירת הנאשם ועימות בינו לבין המתלונן. הנאשם העיד להגנתו.

4. המתלונן תיאר את האירוע באופן דומה לאמור בכתב האישום. לטענת המתלונן, כתוצאה מהאירוע הוא סבל מכאבים ופנה לקבלת טיפול רפואי. לדבריו, הנאשם גרם לו לשבר בצלעות ולכאבים שכתוצאה מהם נאלץ להפסיק לעבוד למשך 5 חודשים. המתלונן סיפר שעובר לפציעה עבד בשני מקודמות עבודה, וכתוצאה נפגעה פרנסתו והוא נכנס לחובות. המתלונן העיד על שיחת טלפון בינו לבין חבר שעבד אף הוא כמאבטח באותה החברה וסיפר לו כי בכוונתו לתבוע את הנאשם בסכום של 150,000 ₪ בגין הנזק שנגרם לו.

5. בחקירתו הנגדית סיפר המתלונן כי סבל כאבים עזים ביום הפגיעה, אך למרות זאת התייצב למחרת בבוקר לעבודתו כבשגרה. הוא אישר את טענות הנאשם כי האחרון ביקש ממנו מספר פעמים להימנע מלשוחח עם קופאיות ולא להפריע לשגרת העבודה, ולמרות זאת המשיך לשוחח איתן. כן אישר כי אמר לנאשם "סתום כבר" במהלך השיח ביניהם עובר לתקיפתו (כך לדבריו) על ידי הנאשם. לדבריו, שגה כשלא פנה למשטרה מיד לאחר שהותקף על ידי הנאשם, והסתפק בכך שסיפר זאת לקב"ט. בתעודה רפואית שניתנה יממה לאחר האירוע (ת/5) עולה כי המתלונן סבל מכאבים בצלעות בצד שמאל, ללא נפיחות וללא אודם. הומלץ על מתן משכך כאבים והמשך מעקב רפואי. לטענת המתלונן, הוא הפסיק לעבוד יומיים לאחר האירוע, אז קיבל חופשת מחלה שנמשכה בשל הכאבים מהם סבל. בצילום רנטגן מיום 20/12/17 (ת/8) עולה כי לא הודגם שבר בצלעות ואין ראיות לנזק. ביום 15/2/19 (ת/9) נבדק המתלונן במכון לרפואה גרעינית במרכז הרפואי "אסף הרופא", שם אובחנה טראומה לבית החזה עם אפשרות לשבר בצלע 6 משמאל.

לטענת המתלונן, הוא סבל מכאבים שהלכו והתגברו מאז מועד הפגיעה. לשאלת ב"כ הנאשם מדוע לא פנה לבית החולים כתוצאה מהתגברות הכאבים והמתין חודשיים תמימים לבדיקה רפואית נוספת, השיב "זה התור שהיה של הרופאה שלי" (פרוטוקול עמוד 20 שורה 26). לשאלת הסנגור מדוע לא פנה לבית חולים אם סבל מכאבים, השיב כי

קיבל משחה וכדורים, אך אלו לא הביאו לו מזור (פרוטוקול עמוד 21 שורות 20-27). לשאלת בית המשפט מדוע סבר שהשבר מונע ממנו לעבוד, השיב כי בשל הכאבים היה לו קשה להתכופף, וכי אין טיפול לשבר בצלעות.

6. מר יוסף מזרחי משמש כסמנכ"ל חברת האבטחה בה הועסק המתלונן. לדבריו, בעקבות תלונת המתלונן על כך שהנאשם תקף אותו, פנה אל הנאשם וביקש הסבר. אז הציג לו הנאשם סרטון אבטחה ממנו עולה כי הנאשם והמתלונן היו במרחק של 4-5 מטרים זה מזה, לפתע הנאשם רץ אליו והפיל אותו לרצפה. כעבור 10 שניות קמו השניים וכל אחד הלך לדרכו. עוד טען כי בשל דלפק שניצב במקום לא ראה מה קרה על הרצפה. אומר כבר עתה, מחדלי חקירה הביאו לכך שלא נתפס סרטון האבטחה, כך שההתרשמות היחידה מתוכן הסרטון נלמדת מדבריו של מר מזרחי. עוד עולה, כי מדובר בסרטון ויזואלי בלבד, ללא שמע.

בחקירתו הנגדית סיפר העד כי הנאשם רץ אל המתלונן וכתוצאה מכך נפלו שניהם על הארץ. הוא עמד על כך שהנאשם הפיל את המתלונן בכך שרץ לעברו, וחזר על כך שלא ראה את הנאשם מכה את המתלונן באגרופים.

עדי התביעה הנוספים הם שוטרים שביצעו פעולות חקירה בתיק. לא ארחיב הואיל ועדויותיהם לא תרמו באופן ממשי לבירור המחלוקת.

7. הנאשם סיפר בעדותו הראשית על התנהגותו של המתלונן בעבר, במספר אירועים בהם העיר לו על כך שהוא מעכב את הקופאיות בשיחות ממושכות. ביום האירוע העיר למתלונן על התנהלותו ואמר לו לצאת מהחנות כי הוא מפריע לעבודה. המתלונן השיב לו בתנועת זלזול בידו, ובמילים "סתום סתום אני אזיין אותך". אז התקרב אליו הנאשם במהירות על מנת להוציאו מהעסק תוך שליחת ידיו לפנים ובמקביל ניסה המתלונן להדוף אותו. לדבריו, כתוצאה מכך נפלו השניים על הארץ. לאחר מכן קמו וכל אחד הלך לדרכו. בשל חשיבותם יובאו להלן דברי הנאשם בעדותו לפני:

"ואז התקרבותי אליו במהירות לכיוון הקופה" (מדגים). "התקדמתי לעברו על מנת להוציא אותו מהעסק, שהתקרבותי אליו פשוט הדיפה שהוא שלח את הידיים שלו" (הנאשם הדגים תנועת דחיפה קדימה בשתי ידיו). "ש. אתה אומר פשוט הדיפה אתה מתכוון לגביו או לגביך? ת. הוא שלח את הידיים... ואני" (הנאשם הדגים תנועת דחיפה בידיו, קרי הדגים כיצד הדף את המתלונן). "ש. מה עשה באותה עת המתלונן, אתה הודף אותו, מה הוא עושה? אתה טוען שהתקדמת במהירות והדפת אותו, מה הוא עושה? ת. מחזיר. ש. מה זה מחזיר? ת. דוחף חזרה, מפיל אותי. זהו פה נגמר האירוע. אני נפלתי, הוא נפל. ש. מה קרה אחרי? ת. כלום. כל אחד הלך לדרכו" (פרוטוקול עמוד 27 שורות 19-32).

עוד סיפר הנאשם כי יום לאחר האירוע פנה אליו מנהלו של המתלונן כדי לברר מה אירע. הנאשם התנצל בפני המנהל "אמרתי לו 'סליחה על מה שהיה באירוע על כל הסיטואציה'. ש. למה סליחה? ת. כי הוא בחור קצת לא בסדר. הוא גם נפגע ממני הבנתי, כך אמר לי ליאור" (פרוטוקול עמוד 28 שורות 4-8).

הנאשם עומת על ידי בא כוחו עם הגרסה הכוזבת שמסר במשטרה באשר להתרחשות האירוע, וסיפר כי קיבל

עצה רעה מאביו, שהמליץ לו לספר שלא אירע דבר (פרוטוקול עמוד 28 שורות 15-18).

8. בחקירתו הנגדית אישר הנאשם כי לא אמר אמת במשטרה בשתי הזדמנויות, הן בחקירתו מיום 28.12.17 (כעשרה ימים לאחר האירוע, ת/10) והן בעימות עם המתלונן מיום 15.4.18 (ת/11). בחקירתו במשטרה (ת/10) סיפר הנאשם כי "התקדמתי אליו בצורה אינטנסיבית, במהירות, ועם היד שלי ליוויתי אותו החוצה וביקשתי שיצא...". לטענה כי הפיל את המתלונן ותקף אותו באגרופים השיב בהכחשה מוחלטת - לא רק לטענה כי תקף באגרופים, אלא אף לטענה כי הפיל את המתלונן לארץ, תוך שעמד על דעתו כי ליווה את המתלונן החוצה מהחנות. בעימות (ת/11) עמד הנאשם על כך שלא נגע במתלונן פרט לכך שהניח יד על גבו וליווה אותו החוצה מהמקום, וחזר על הטענה שבשום שלב לא נפלו שניהם לארץ.

הנאשם אישר כי המתלונן שלח את ידיו לכיוונו מכיוון שהוא רץ לעברו (פרוטוקול עמוד 28 שורות 27-28).

דיון

9. נתחיל דווקא מעדותו של הנאשם. בעדותו לפני הודה הנאשם כי רץ לעבר המתלונן שניסה להדוף אותו, וכתוצאה מכך נפלו שניהם על הארץ. עוד הודה הנאשם כי פעל כך מכיוון שרצה להוציא את המתלונן מהחנות. בכך מתקיימים יסודות עבירת התקיפה המפורטים בסעיף 378 לחוק העונשין: "המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, בלא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חום, אור, חשמל, גאז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות". הנאשם הוא שיזם את התקיפה, קרי את המגע עם המתלונן, אין טענה להגנה עצמית, והטענה כי ביקש להרחיק את המתלונן מן החנות, אין בה כדי להצדיק את הפעולה אותה נקט. מכאן, הנאשם הודה כי תקף את המתלונן בכוונה, בכך שרץ לעברו במהירות.

10. המתלונן הותיר רושם אמביוולנטי. מחד גיסא, אני מאמין לו שהותקף על ידי הנאשם שהפיל אותו לארץ. מאידך גיסא, התרשמתי כי המתלונן הונע בראש וראשונה מכוונה למצות את המירב מהתקיפה תוך ניסיון "לבנות תיק נזיקין". המתלונן הודה כי שוחח עם אחר וסיפר לו על כוונתו לתבוע את הנאשם בגין נזקיו בסך של 150,000 ₪. כמובן, אין פסול כלשהו בתביעת נזק, ובלבד שתהא מבוססת על ראיות של ממש. אלא שבמקרה הנוכחי התרשמתי כי המאשימה לא עמדה בנטל לבסס את הפגיעה המיוחסת לנאשם בכתב האישום, כי אם פגיעה בעוצמה מינורית. אנמק:

א. האירוע התרחש בצהרי היום. המתלונן פנה לבדיקה רפואית רק למחרת בשעות הערב (ת/5).

ב. התעודה הרפואית (ת/5) מצביעה על כאבי מישוש קלים בבית החזה מצד שמאל, ללא נפיחות, ללא אודם.

ג. צילום חזה מיום 20.12.17 (ת/8) העלה כי אין שבר בצלעות.

ד. המתלונן המתין חודשיים נוספים ללא שפנה לטיפול רופא, זאת חרף טענתו כי סבל מכאבים עזים במהלך התקופה.

ה. ממצאי בדיקה במכון לרפואה גרעינית מיום 15.2.18 (ת/9) העלו טראומה לבית החזה משמאל, עם אפשרות לשבר של צלע 6 משמאל.

ו. חרף העובדה שמאז הבדיקה האחרונה חלפו מעל 16 חודשים עד עדותו של המתלונן לפניי, לא הומצא מסמך מעודכן כלשהו בדבר מצבו הרפואי של המתלונן או בדבר החבלה שלטענתו נגרמה לו.

ז. אינני מקבל את הסברי המתלונן לכך שלא עבד במשך 5 חודשים כתוצאה מהפגיעה. אילו נמנע מעבודה כתוצאה מכאבים עזים, ברי כי היה מציג תעודות רפואיות מתאימות, הן באשר לנזק מוכח (ולא "אפשרות לשבר"), והן באשר לחוסר יכולתו לעבוד כתוצאה מכך.

אציין כי המאשימה לא ביקשה לתמוך את התעודות הרפואיות בעורכיהן, ואלו הוגשו בהסכמת הסנגור "מכיוון שאין לי חשש להגשתן" (פרוטוקול עמוד 31 שורות 1-2).

11. הטענה כי המתלונן הופל לארץ על ידי הנאשם נתמכת לא רק בעדותו של הנאשם לפניי (בניגוד לגרסתו הכוזבת במשטרה, בשתי הזדמנויות), אלא אף בעדותו של יוסף מזרחי, שהעיד כי בסרטון האבטחה בו צפה בחנותו של הנאשם, נראה הנאשם מפיל את המתלונן בכך שרץ לעברו. לא למותר לציין כי ב"כ הנאשם ביקש לראות ביוסף מזרחי עד הגנה (פרוטוקול עמוד 31 שורה 22), וגם בכך יש כדי לחזק את הקביעה כי הנאשם תקף את המתלונן והפילו לארץ.

12. מנגד, הטענה כי המתלונן הותקף על ידי הנאשם באגרופים נסתרת בעדותו של יוסף מזרחי, בה אין זכר לכך. האחרון העיד כי הנאשם רץ לעבר המתלונן, הפילו לארץ ושניהם קמו ועזבו את המקום. אמנם, מזרחי העיד כי מקום הנפילה מוסתר על ידי דלפק, אך מצאתי לקבוע כי אילו היה הנאשם תוקף את המתלונן באגרופים, סביר כי היה ניתן לכך ביטוי כלשהו בצילומי האבטחה, ולו בהתנהגות השניים מיד לאחר האירוע.

13. מכאן, בהינתן אמון חלקי בגרסתו של המתלונן, בהינתן אמון בגרסתו של העד מזרחי, ובמתן אמון מסוייג בעדותו של הנאשם לפניי (חרף גרסתו הסותרת במשטרה) מצאתי כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח מעבר לספק סביר את הטענה שהנאשם תקף את המתלונן באגרופיו. על כך יש להוסיף את מחדל החקירה המתבטא בכך שהמאשימה לא טרחה לתפוס את תיעוד מצלמות האבטחה בחנותו של הנאשם, דבר שהיה עשוי לסייע משמעותית בבירור האמת. מחדל זה עומד לחובת המאשימה ויש בו לחזק את הספק לעניין תקיפת המתלונן באגרופים.

- א. הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם תקף את המתלונן בכך שרץ לעברו והפילו לארץ.
- ב. המאשימה לא הוכיחה בנטל הנדרש בפלילים את הטענה כי הנאשם תקף את המתלונן באגרופים.
- ג. כתוצאה מהפלתו לארץ נגרמו למתלונן כאבים, והוא נזקק לטיפול רפואי, אולם המאשימה לא הוכיחה מעבר לספק סביר את החבלה המתוארת בכתב האישום, ולא שוכנעתי כי הכאבים מהם סבל המתלונן עולים כדי חבלה של ממש.

תוצאה

15. החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, וחלף זאת להרשיעו בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשע"ט, 16 יולי 2019, במעמד הצדדים